

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος ἀριθμοῦμεν δέκατον καὶ τρίτον
κι' ἔδρα μας ἡ χώρα τῶν ἀρχαιοτάτων.

Έτος χίλια ὀκτανόσα κι' ἑννενήκοντα ἑπτὰ,
πατατρῆκα Στρατοπέδων καὶ πλημύρ' ἀπὸ λεπτά.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἠνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον — δ κ τ ῶ φ ρ ά γ κ α εἶναι μόνο.

Γιὰ τὰ ξένα ἑμῶς μέρη — δ έ κ α φ ρ ά γ κ α καὶ ἴσ τ ῶ χ έ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοθῆμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κι' ὁποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Δεκαπέντε τοῦ Φλεβάρου,
μὲς ἐρίχτηκαν οἱ γάροι.

Πεντακόσα κι' ἑβδομήντα, μὰ προσθέσατε κι' ἑννιά,
ἔξεδάθασαν οἱ Φράγκοι γιὰ τὸ κράτος τοῦ φονιά.

Ρίχτε δάφνης κλαδιά
ἴστού Στρατοῦ τὰ παιδιά.

Ἄς ἤμουνα ν' ἀγκάλιαζα χίλιας φοραῖς τὸ χῶμα
ὅσῳ ἔσκεπαζε στρατιωτῶν ἀνδρειωμένο σῶμα,
ποῦ τῆς καρδιάς των καὶ νεκρῆς δὲν ἴσάθησαν οἱ κτύποι
καὶ διώχνουν μὲ τὴν μνήμη των τὴν μαυροφόρα λύπη.

Μὴν κλαῖτε τὴν ὀρφάνια σας, κακόμεναις μαννούλαις,
ὅπου λαχτάραις τῶν παιδιῶν ἴγροικῆσατε κρυφαῖς,
καὶ μέσ' ἀπὸ τοὺς τάφους των ἐφούντωσαν διαφνούλαις
νὰ στεφανώσῃν νικητῶν ἀθάναταις κορφαῖς.

Γελάσατε μὲς ἴστόν πόνο σας, φαρμακοποτισμέναις,
μάνναις, ποῦ σᾶς ὀρφάνεψε πολυπαθοῦσα μάννα,
καὶ σεῖς νεκρῶν παλληκαριῶν ψυχαῖς τρισαγιασμέναις
ξυπνᾶτε χρυσοπτέρωταις μὲ τῆς αὐγῆς τὴν διάνα.

